

Oponentský posudek k bakalářské práci Cam Van Nguyen „Animovaný dokumentární film jako prostředek osobní zpovědi“

První pozitivem této kvalitní a pečlivě připravené bakalářské práce je již samotná volba tématu, které můžeme považovat za skutečně aktuální a současné. Dokumentární animovaný film získává v posledních letech čím dál tím více prostoru, jak v umění, tak ve vzdělávání, a tato práce možnosti dynamicky se vyvíjejícího žánru náležitě reflektuje. Zároveň je na první pohled patrné, jak je autorce téma blízké a že věnovala studii pramenů a zamyšlení se nad nejrůznějšími aspekty a kontextem animovaného dokumentu potřebný čas.

Pokud mám textu něco vytknout, tak jsou to z pohledu mé oponentské zkušenosti již tradiční „famácké nešvary“ v podobě místy až příliš žurnalistického jazyka, který zbytečně snižuje odbornost textu. Například není vhodné citovat „pana Kubíčka“ nýbrž Jiřího Kubíčka a třeba slovní spojení typu „náš hrdina“ jsou floskulami, které do akademického textu nepatří. Uvědomuji si však, že je těžké po studentech/studentkách požadovat něco, co se neměli možnost během studia na škole naučit – často se (dle mých zkušeností) setkávají s požadavkem ucelenějšího odborného písemného projevu právě až při zadání bakalářské práce.

Z toho plyne i další nešťastný prvek mnoha prací FAMU – přílišná radikalizace některých tvrzení, která nelze na malém rozsahu textu obhájit. Už jen z perspektivy selského rozumu je například zbytečně „nebezpečné“ (a nepravdivé) tvrdit, že existuje jen jedna akademická publikace o animovaném dokumentu nebo že se jedná o novější oblast zájmu, pokud toto není v textu opravdu skálopevně podloženo. Přitom často stačí jen lehce pozměnit formulace. Například lze říci, že téma by si zasloužilo více (třebas i do češtiny přeložených) publikací anebo že v poslední době zájem o tuto oblast stoupá.

Zmíněné radikální formulace působí v textu nakonec trochu paradoxně, když sama autorka díky svému zájmu a času stráveným s tématem skutečně najde další odborné prameny (s kterými dobře analyticky pracuje) a autory zabývajícími se problematikou animovaného dokumentu. Stejně tak autorka do práce hezky zakomponovala bohatou historii tohoto žánru (čímž si sama sobě nechtěně vyvrátila domněnku o novosti zájmu o tuto oblast). Jako velmi podnětnou jsem vnímala například její úvahu o nelinearitě vývoje animovaného dokumentu. Podobně zajímavých vlastních úvah bylo ale v textu více, což jsem jen přivítala.

Za možná nejsilnější pasáže pak považuji, když autorka vychází ze svých osobních zkušeností při tvorbě vlastního animovaného dokumentu, když nechává nahlédnout do své tvůrčí praxe v kontextu teorie a nalezených poznatků. Domnívám se, že právě takovéto propojení animační teorie s praxí je výraznou výhodou, z které mohou studentky a studenti animace při psaní svých bakalářských a diplomových prací těžit především. Tak jak to ostatně již po mnoho let činí i v této práci opět velmi dobře citovaná britská animátorka Samantha Moore, která tímto způsobem prezentovala poznatky ze své tvorby a výzkumu již na mnoha mezinárodních konferencích.

Tuto bakalářskou práci doporučuji jednoznačně k obhajobě.

Eliška Děcká

V Praze 8. září 2017